

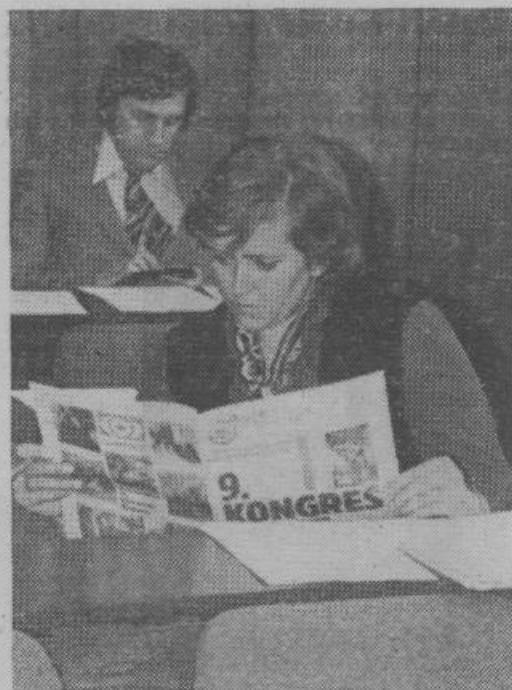
Vso skrb razvoju delegatskega sistema

Naša občina kot integralni del mesta Ljubljane bo morala v prihodnje enakopravno in skupno z drugimi ljubljanskimi občinami še bolj tvorno sodelovati pri oblikovanju in uresničevanju skupne politike ter pri reševanju tistih vprašanj in problemov, ki v interesu zagotovitve enakega položaja delavca in občana v mestu terjajo enoten pristop na načelih vzajemnosti in solidarnosti. Razvoja občine ni mogoče ločeno obravnavati od razvoja Ljubljane in obratno, tega pa se moramo zavedati tako na ravni občine kot mesta. Zato bomo morali na podlagi ugotovitev in izhodišč že prej omenjene analize, temeljiteje razmejiti oziroma opredeliti pristojnosti občine in mesta. Ne s stališča, kdo bo imel več oblasti, temveč kako zagotoviti oblast in vlogo delavca in občana pri odločanju o razvojni stopnji tako po obliki kot vsebini.

Nadaljnji razvoj občine pa bo odvisen tudi od njenega uspešnejšega vključevanja v regijski, slovenski in tudi jugoslovanski ter svetovni prostor.

Vso skrb bomo morali v tretjem mandatnem obdobju posvetiti nadaljnjemu razvoju in krepitvi delegatskega sistema kot temelja našega družbenopolitičnega sistema. Za nami je osemletno obdobje delovanja tega sistema. Vsa ta leta smo spremljali njegovo uresničevanje ter sproti ugotavljali tudi pomanjkljivosti in sprejemali ukrepe za njihovo odpravo. Toda tudi najnovejša analiza nas opozarja, da se bomo morali z določenimi, lahko rečem »tradicionalnimi slabostmi« odločneje spopasti, da bi dosegli novo kvaliteto v delegatskem sistemu, to je, da bo odločanje po delegatih in delegacijah v občinski skupščini resnično postalo oblika najbolj neposrednega odločanja vseh delovnih ljudi. V mislih imam naslednje slabosti: preobsežne dnevne rede in preopogosto sklicevanje sej skupščine, premalo časa za poglobljeno in kritično razpravo v delegatski bazi; neustreznost gradiv in s tem slabo infor-

— če bomo temeljno delegacijo uveljavili kot enakopravno sestavino samoupravne organiziranosti in delovanja v vsaki temeljni organizaciji združenega dela in delovni skupnosti;



V odmoru prvega zasedanja delegatske skupščine je bila Javna tribuna hvaležno čtivo

— če bomo zagotovili in krepili njihovo medsebojno sodelovanje in povezavo s samoupravnimi in poslovnimi organi;

ju odločanja o izločitvi dohodka za splošne in skupne družbene potrebe. Analiza dela, ne le naše občinske skupščine, temveč tudi drugih občinskih skupščin za preteklo mandatno obdobje, kaže, da so ti zbori delovali najmanj uspešno. Ne zaradi nesposobnosti ali nepripravljenosti delegata, temveč zaradi splošne družbene klime za razreševanje problemov z administrativnimi ukrepi.

Družbenopolitični zbor, ki se je v preteklem mandatnem obdobju deloma že afirmiral v svoji specifični ustavni vlogi, v pomoč in opori drugima zboroma pri opredeljevanju sistemskih rešitev, bo moral s tako usmeritvijo dela še pogumneje nadaljevati. Aktivnost tega zbora pa bo morala biti v prihodnje bolj odvisna od dejavnosti in zavzetosti vodstev družbenopolitičnih organizacij in koordiniranja njihovih stališč v okviru občinske konference SZDL, in to še zlasti o ključnih vprašanjih razvoja in delovanja občine kot celote.

Zbor krajevnih skupnosti, glede katerega ugotavljamo, da je bil v obeh preteklih mandatnih obdobjih najbolj uspešen, bo ob nadaljnjem razvijanju in utrjevanju samoupravnih in delegatskih razmerij v KS, lahko še učinkoviteje izvrševal svojo funkcijo.

Občinska skupščina kot celota bo morala v tem mandatnem obdobju še v večji meri delovati kot organ družbenega samoupravljanja in vse manj kot najvišji organ oblasti v okviru pravic in dolžnosti, ki jih delovni ljudje uresničujejo v občini. Bolj poglobljeno in temeljito bo morala obravnavati aktualne probleme gospodarjenja v najširšem pomenu besede in spremljati uresničevanje sprejetih stališč in usmeritev v praksi. Krepiti bo treba njeno odgovornost ne le za rešitve, ki se bodo sprejemale v občini in mestu, temveč tudi na ravni republike in zveze. Le s pravočasnim in konstruktivnim vključevanjem v ob-



Zbranim delegatom je spregovorila Anka Tominšek, novoizvoljena predsednica občinske skupščine

miranje delegatov; dokaj pasiven odnos do uresničevanja v delegatskih razmerjih sprejetih odločitev; nezadovoljivi pogoji dela temeljnih delegacij, še zlasti konferenc delegacij, itd. Te stvari so nam, o tem sem trdno prepričana, vsem dobro poznane. Čimprej se je treba osvestiti, da delegatov ne smemo preobremenjevati, sicer bomo zadušili njihovo ustvarjalnost in s tem tudi delegatski sistem kot celoto.

Bistven premik v uresničevanju delegatskega sistema bomo dosegli:

— če jim bomo nudili strokovno pomoč in — če se bodo v njihovo delo kot enakopravni dejavniki vključile osnovne organizacije ZK in sindikata, v krajevni skupnosti pa SZDL.

Se na eno slabost bi rada posebej opozorila, to je na prakso reševanja problemov, še zlasti združenega dela, po nedelegatski poti oziroma mimo delegacije in delegatov. Bolj kot doslej si bomo morali prizadevati za aktivnejšo vlogo zbora združenega dela, ki je po ustavi zamišljen kot osrednji zbor delegatske skupščine s posebnimi pooblastili na področ-

likovanje in sprejemanje odločitev na višjih ravneh bomo lahko prispevali k skladnejšim in stabilnejšim rešitvam in takim ukrepom tekoče ekonomske politike, ki bodo odraz dejanskih potreb in možnosti in bodo temeljili na sprejetem ekonomskem sistemu. Zato moramo svojo aktivnost usmeriti v delo ne pa v kritiko sprejetih rešitev in odločitev.